

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Barbara Ciwińska

Protokolant : Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2016 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa A. Ł.

przeciwko synowi A. Ł.

o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny wygasł

1) ustala, że z dniem 1 września 2014 roku wygasł obowiązek alimentacyjny A. Ł. wobec jego syna A. Ł. urodzonego (...) ustalony na kwotę 900 złotych miesięcznie wyrokiem tutejszego Sądu z dnia 22.07.2013 roku w sprawie sygn. akt VI Rc 410 /12 ,

2) koszty postępowania przejmują na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3 marca 2016 roku A. Ł. wniósł o ustalenie, że jego obowiązek alimentacyjny względem pełnoletniego syna A. Ł. ustał z uwagi na zakończenie nauki w szkole wyższej.

Podczas rozprawy w dniu 14 lipca 2016 roku powód poparł powództwo od kwietnia 2015 roku, następnie zmodyfikował żądanie wnosząc o ustalenie ustania obowiązku alimentacyjnego od września 2014 roku. W tym samym dniu pozwany złożył odpowiedź na pozew, wskazując, iż nie kwestionuje roszczenia powoda. Wskazał, że studia przerwał we wrześniu 2014 roku. A. Ł. uznał powództwo od września 2014 roku.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 22 lipca 2013 roku Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. zmienił wysokość alimentów ustalonych w ugodzie zawartej przed tutejszym Sądem 9 lutego 2010 roku w sprawie sygnatura akt VI RC 11/10 od powoda A. Ł. na rzecz jego syna A. Ł. z kwoty 1200 złotych miesięcznie do kwoty po 900 złotych miesięcznie, poczynając od 10 września 2012 roku, płatne do dnia 20. każdego miesiąca z góry do rąk pełnoletniego A. Ł., z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

(wyrok tut. Sądu z dnia 22 lipca 2013 roku, sygn. akt VI RC 410/12 k. 7)

W tamtym czasie A. Ł. prowadził działalność gospodarczą w zakresie układania paneli. Zamieszkiwał wspólnie z żoną i pełnoletnim synem A. Ł., z żoną pozostawał w ustroju rozdzielności majątkowej, nie prowadzili wspólnego gospodarstwa domowego. A. Ł. miał natomiast 21 lat, studiował w trybie dziennym, na Politechnice (...) na kierunku Geodezji i Kartografii (uzasadnienie wyroku w sprawie CI RC 410/12 k. 9-10).

Pozwany ma aktualnie 24 lata. We wrześniu 2014 roku A. Ł., będąc na II roku studiów przerwał naukę. Następnie rozważał kontynuowanie nauki jednakże ostatecznie nie podjął ponownie studiów. Nie rozpoczął także pracy

zawodowej, jednakże planuje podjąć zatrudnienie w najbliższym czasie. Aktualnie w utrzymaniu pomaga mu matka. (odpowiedź na pozew k. 20, zaświadczenie z PW k. 53-55, zeznania pozwanego k. 75-76)

Pozwany A. Ł. wskazał, iż ojciec nie wywiązywał się regularnie z obowiązku alimentacyjnego, przekazywane kwoty były niższe aniżeli zasądzone alimenty, zaś od lutego 2015 roku powód alimentów nie płaci w ogóle. Z tego tytułu w ocenie strony pozwanej zaległość alimentacyjna wynosi 10.300 zł.

(odpowiedź na pozew k. 20, rozliczenie pozwanego k. 21, potwierdzenia przelewów k. 22-52)

Powód A. Ł. ma obecnie ma 60 lat, nie pracuje, pozostaje na rencie z uwagi na stan zdrowia (problemy krążeniowo-oddechowe oraz problemy ze stawami). Powód pozostaje w trudnej sytuacji materialnej, jak wynika ze złożonej deklaracji (...) za rok 2015, w roku podatkowym 2015 osiągnął on dochód w łącznej wysokości 2.465,70 zł.

(zeznania pozwanego k. 75-76, kopie deklaracji podatkowych k. 63-70)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w toku postępowania, przyznając im walor całkowitej wiarygodności, zwłaszcza, iż nie były one kwestionowane przez żadną ze stron oraz oparł się na dowodzie z zeznań stron, które w części dotyczącej roszczenie pozostawały spójne. Za nieprzydatne dowodowo należało uznać natomiast złożone do akt sprawy kopie wyroków karnych (k. 56-62). Sporna pomiędzy stronami pozostawała kwestia zaległości alimentacyjnej powoda względem pozwanego, jednakże okoliczność ta, zwłaszcza w kontekście uznania powództwa przez pozwanego, nie miała dla Sądu znaczenia przy wydawaniu rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje

Powództwo należało uwzględnić.

Stosownie do art. 213 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Z uwagi na uznanie powództwa przez pozwanego przy pierwszej czynności procesowej, Sąd ograniczył postępowanie w sprawie do ustalenia, czy uznanie nie jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego oraz czy nie zmierza do obejścia prawa.

Obowiązek alimentacyjny, zwłaszcza rodziców wobec dzieci, z reguły utrzymuje się przez dłuższy czas. Zgodnie z art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 19 lipca 1974 roku, sygn. akt II CO 9/74, powództwo o zmianę przewidziane w art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego wchodzi w grę w razie zmiany stosunków. Przez pojęcie „stosunków” w tym wypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu. Art. 133 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, stanowi, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Jak słusznie podnoszą komentatorzy, zdolność dziecka do samodzielnego utrzymywania się może nastąpić zarówno przed, jak i po osiągnięciu pełnoletności i to owa zdolność, a nie wiek dziecka, jest kryterium decydującym o wygaśnięciu obowiązku alimentacyjnego rodziców (H. Dolecki (red), Komentarz do art. 133 Kodeksu Rodzinnego i opiekuńczego, LEX 86678).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy, stwierdzić należy, iż obowiązek alimentacyjny powoda względem pozwanego ustał we wrześniu 2014 roku. W tej dacie bowiem pozwany podjął decyzję o zaprzestaniu dalszej nauki, porzucił studia. Jak się okazało, studiów nie podjął i aktualnie nie ma takiego zamiaru.

Obecnie planuje rozpocząć pracę zawodową. Pozwany A. Ł. jest dorosłym, zdrowym mężczyzną. W tym stanie rzeczy zdaniem Sądu może i powinien utrzymywać się samodzielnie.

Natomiast sytuacja majątkowa jego ojca uległa z wiekiem pogorszeniu. Ze względu na stan zdrowia pozostaje na rencie, nadal zamieszkuje wraz z żoną.

W tej sytuacji Sąd stwierdził, iż uznanie powództwa, które nastąpiło podczas rozprawy w dniu 14 lipca 2016 roku, nie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego jak również nie zmierza do obejścia prawa.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji wyroku.

Z uwagi na wynik sprawy oraz z uwagi na ustawowe zwolnienie od kosztów strony przeciwko której wniesione jest powództwo o obniżenie bądź uchylenie alimentów Sąd przejął koszt postępowania w całości na rachunek Skarbu Państwa.